

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

71

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

וְחִירוֹשׁ אֶף־שְׁמִי וְעֶרְפוֹ־טַל : כט אֲשֶׁר־יָךְ
 יִשְׂרָאֵל־מִי כְמוֹדָ עִם נוֹשַׁע בִּיהוּדָה מִן
 עוֹרְבָה וְאֲשֶׁר־חָרַב גְּאוֹתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ אִיבֵיךָ לָךְ
 וְאַתָּה עַל־בְּמוֹתֵימוֹ תִּרְדָּה : ס
 א וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֶרְבַת מוֹאָב אֶל־הַר נֹבֹ
 רְאֵשׁ הַפְּסָנָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרִיחוֹ וַיִּרְאֶהוּ
 יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן :
 ב וְאֵת קַל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם
 וּמְנַשֶּׁשֶׁה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם
 הַיְחָזְקִי : ג וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַבְּקָר בְּקִעַת
 יְרִיחוֹ עֵיר הַתְּמָרִים עַד־צֹעֵר : ד וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְוָרְעֶךָ
 אֲתַנְנָה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינַי וְשָׁמָּה לֹא־תַעֲבֹר :
 ה וַיָּמָת שֵׁם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב
 עַל

שביעי
לד

ג

יִשְׂרָאֵל לְרוֹחֲצֵן בְּלַחוּדֵיהוֹן בְּעֵינֵי־בְרַכְתָּהּ־
 דְּבַר־כִּינּוּן יַעֲקֹב אָבוֹהוֹן לְאֶרֶץ עַבְדָּהּ־
 עֵיבוֹר וַחֲמַר אֶף־שְׁמִיא־דְּעֵלוֹהוֹן יִשְׁמִשׁוּן־
 בְּטִלָּא : כט טוֹבֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵיִת דְּכֹתֵךְ
 עֲמָא דְּפּוֹרְקָנִיה מִן־קַדְשֵׁי תְּקוּף בְּסַעְדֵךְ
 וּמִן־קַדְמוֹהֵי נְצַחַן גְּבוּרָתֵךְ וַיִּתְּכַדְבוּן סְנַאֲךָ
 לָךְ וְאַתָּה עַל־פְּרִיקֵי צוּאֵרֵי־מַלְבִּיהוֹן תִּדְרוּךְ :
 א וְסָלִיק מֹשֶׁה מִמּוֹשְׁרֵיָא דְּמוֹאָב לְטוֹרָא
 דְּנִבּוֹ רִישׁ רְמַתָּא דְּעַל־אֲפִי יְרִיחוֹ וְאַבְנֵיה
 יי יֵת־כָּל־אֶרֶץ אֶת־גִּלְעָד עַד־דָּן : ב וַיֵּת
 כָּל־נַפְתָּלִי וַיֵּת־אֶרֶץ אֶת־אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וַיֵּת
 כָּל־אֶרֶץ דִּיהוּדָה עַד וַיֵּמָא בְּתַרְוָא :
 ג וַיֵּת־דְּרוֹמָא וַיֵּת־מִישְׁרָא בְּקִעַתָּא
 דִּירְחוֹ קְרַמָּא דְּדַקְלֵיָא עַד־צֹעֵר : ד וַאֲמַר
 יי לִיה דָּא אֶרֶץ דְּקִמִּית לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלְיַעֲקֹב לְמִימְרָא לְבִנְךָ אֲתַנְיִגָּה אֲחֻזִּיתֵךְ בְּעֵינֵךְ
 ה זְמִית תְּמִן מֹשֶׁה עַבְדָּהּ־דֵּי בְּאֶרֶץ דְּמוֹאָב עַל־מִימְרָא דֵּי :

וקבר

רשי

ירמיה (ירמיהו) כד יטכתיאלא כעין הכתובה שהכתיב יעקב (בראשית מז) והיה אלהים עמוס והשיח אתכם אל ארץ אבותיכם :
 יערפו . יטו . אף שמיו יערפו טל . אף ברכתו של יצחק נוספת על ברכתו של יעקב (שם ב) ויתן לך האלהים מטל השמים וגו' :
 (כט) אשרץ ישראל . לאחר שפרט להם הכרכות חמר להם מה לי לפרוט ולכס כלל דבר הכל שלכם : אשרץ ישראל וכי כמון .
 תשועתך כד' אשר הוא מן עורך חרכותך : ויכחשו אויביך לך . כגון הנכבדים שחמרו (יהושע ט) מחרן רחוקה באו עבדיך
 וגומר : ואתה על במות'סו וחרון . כעין שחמר (שם ו) שימו את רגליכם על צוהרי המלכס האלה : (א) טערבוה כוואב
 אל הרצבו . כמה פעלות היו ופעלן משה כמטיעה אחת : את כל הארץ . הראה את כל ארץ ישראל בשלותה והמניין העתידים
 להיות מתיקן לה : עד דן . הראה בני דן עוכדי ע"ו שחמר (שופטים ח) ויקימו להם בני דן את הפסל והראהו שחמן שעמיד
 לנאת סימו למושיע : (ב) ואת כל נפתלי : הראה ארצו בשלותה וסודרכה והראהו דכורה וברק עוקדש נפתלי בלחמים עם סיפוא
 עמילותיו : ואת ארץ אפרים וכנשה : הראה ארצו בשלותה וכחורכנה והראהו יוסע נלחם עם מלכי כנען והאזרחים וגדעק
 שבת ממנשה נלחם עם מדון ועמלק : ואת כל ארץ יהודה . בשלותה וכחורכנה והראהו מלכות בית דוד ובלחמים : עד היים
 האחרון . ארץ המערב בשלותה וכחורכנה : ד"אלל תקרי הים האחרון אלל הים האחרון הראהו הקב"ה כל המאורעות שעתידין
 ליארע לישאל עד סיפוי העמים : (ג) ואת הנגב : ארץ אדרום . ד"א מערת המכפלה שחמר (במדבר יג) ויעלו במצב ויבא
 עד חכרון : ואת הבכר . הראהו שלמה וינאק כלי בית המקדש שחמר (מלכים ז) ככרי הירדן ילקס הסלך כמעשה האדמה :
 (ד) לאמר לורעך אתננה הראיתך . כדי שתלך ויתאמר לאברהם ליעקב שבועה שטכע לכם הקב"ה קיימתי ואת לאמר
 לך הראית' לך אכל גורה דיל מלמי ששעה לת עבדו שלנלי ק' כייטקייטק עבד שראש אותם נשועים וקשועים בה ויתלך וית' דלכם :

קרא

ומטרו דרענא : כט טובכו ישראל מן פורקכו
 ככר עקמתי עמא דמחפתי בשמי מימרא בן והוא תריס
 סעודכו ודי חרביה חרף גינתומוכו ויחפדכו פנאיכו
 לקרבליכו מן רמיא וצתו על חרפת צוורי מדיהו
 חרוף : א ופליק משה מן מישרי מואב לטורא
 דנבו ריש רמא דעל אפי רחו וצתו ליה מימרא בן
 ית כל חרפי ארעא ית גרבו דעמיד למעבד ופח דמו
 גלעד ונצחניו דשמשו בר גוט דמו שיבט דו :

ב וית אלוף סרבו מוכי גפתי דמחפתי עם
 בלק ית מלכא דעתיד למקטל יהושע בר גו דמו שיבט
 אפרים ונבו דנעו בר יאש דמו שיבט מנשה וית
 כל מלכא דישאל ומלכותא דבית יודיה דשילטו
 בארעא עד ראצמי בית מוקדשא בתרעה : ג וית
 סליד דרומא ומחפתי עם מליד ציפנא לחבלא יתבי
 וית גלעט פלמדי אליהו דגלו מן בקעה דירחו וית גלעט
 ביר ישראל מאתו אלמין גרבו וית עקר בר בר
 צערא רבא רחמי מואב יקום דרעא לפרקא :

ד ואמר וי ליה נא היא ספא דמלכא בארעא ודא
 ארעא דמימית לצברתם ליצחק וליעקב למיסר לכניכו
 אהניגה אחמית יתה בעינד וממו לא העבר :

ה בשבעא יומין לרמא דאדר אהליד משה בדרון
 דישאל ובשבעא יומין לרמא דאדר אהניש מנו עלמא
 ברת קלא גפלת מן שמיא וכו אמרת אתון כל עללי
 עלמא וחתו בצערי דמשה בדרון דישאל דטרח ולא
 אהתני ואתרבי בארבעת כלילן טבין כלילת דאורימא דידה

דשקא יתה משמי מרומא ואהלי עליו אקר שכינתא דן
 בתרין אלמין ריבון דמלאכין ובארבעין זמרין אלמין
 ארבעין גיר כלילא דכהונתא דידה חורר שבעתי יומי
 אשלקותא כלילא דמלכותא אחסינו ירחה מן שמיא
 לא תרמא שלף וקא סקא אסר וקא בשרען ארמיש כלילא
 דשקא טבא קנא בעודין טבין ובצננותה
 דכו אחנש פמן משרה עקרא בן בארעא דמואב על
 גשקת מימרא בן :

טובכו ישראל מן פורקכו עמא דפורקתו מן קדם
 מנו פערבו חרס מילכו ושריר סוף גינתומו ויחפדכו
 בעלי רבכו מן קרמכו וצתו בית ישראל בר חרין
 לענו באורימא ונטרו ספריא על חרפת צוורי מדיהו
 מהו דרסין :

א פליק משרה מן מישרא דמואב לטורא דנבו ריש
 דרמא דאית לקבר רחו וצתו ליה ית כל ארעא ית
 גלעד עד דו דמסרנו :

ב וית כל ארעא דממלי וית ארעא דאפרים ומנשה וית
 כל ארעא דיהודה עד קא אחבטא :

ג וית דרומא וית משרא בקעת דירחו קרמא דעקרא
 דמירא היא ועיר :

ד ארעא ועמונא ומואבא יתבי משרא דמעקו להון
 לישאל וית גלעט פלמדי אלישע דגלו מן קרת
 דקלא על ידי אחרון ביר ישראל מאתו אלמין
 גרבו וית עקר בר בר צערא רבא רחמי מואב
 יקום דרעא לפרקא :

ירושלמי

ו אמר מימרא דן ליה משרה גביא נא ארעא די
 קימית לצברתם ליצחק וליעקב למיסר לנצחניו
 דמחפתי חמית יתה בעינד וממו לא העבר :

ז ומית פמן משה עקרא דן בארעהו דמואבא על פום
 גיבת מימרא בן :

ח ואתרבי בארבעת כלילן טבין כלילת דאורימא
 דידה דשקא יתה משמי מרומא ואהלי עליו אקר
 שכינתא דן בתרין אלמין ריבון דמלאכין
 ובארבעין זמרין אלמין ארבעין גיר כלילא
 דכהונתא דידה חורר שבעתי יומי אשלקותא
 כלילא דמלכותא אחסינו ירחה מן שמיא לא
 תרמא שלף וקא סקא אסר וקא בשרען ארמיש
 כלילא דשקא טבא קנא בעודין טבין ובצננותה
 דכו אחנש פמן משרה עקרא בן בארעא דמואב
 על גשקת מימרא בן :

ברך

רשי

(ה) יוסה שם - (ב"ב טו) אפטר מזה מת וכתב וחת עם משה אלח עד כלן כתב משה תכלה וילך כתב יהושע ד"א אומר אסר ספר
 סתורה חס - כלום והוא אומר (דברים לא) לקוח את ספר סתורה אה אלח סקב"ס אומר ומשה כותב בדמע : על פי ה' - כנטיקה -
 ויקבור

מכלל יופי

כחושה כלומר שיהיו כחושים ודלים זנבעים
 לך אויחיה ענק כפירה וכוז זפירושו שיכפרו על סרה
 שעשו וחרעו יכפרו עתה מרוב מורא זאמרו שלא עשו :
 לך (ו) תראיתך - הוא כפול והאלף בחירק :
 (ז) ויפכר אותו - עצמו כי
 משה

על פי יהוה : ו יקבר אתו בני בארץ
 מואב מול בית פעור ולא ידע איש את
 קברתו עד היום הזה : ז ומשה בן-מאה
 ועשרים שנה במתו לא-קתה עינו ולא-
 גס לקה : ח ויבכו בני ישראל את-משה
 בערב מואב שלשים יום ויחמו ימי בני
 אבל משה : ט ויהושע בן-נון מלא רוח
 חכמה כייסמך משה את-ידיו עליו וישמענו
 אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה
 את-משה : י ולא-קם גביא עוד בישראל
 כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל-פנים :
 יא לכל-האמת והמופתים אשר שלחו
 יהוה בעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל-
 עבדיו ולכל-ארצו : יב ולכל-היגד התוקח
 ולכל-המזג הנדול אשר עשה משה
 לעיני כל-ישראל :

מפסיר

ומפסירין ויח אחרי מות משה ביהושע א' מ"א פסוק נאוא :

ו ויקבר ימיה בחילתא בארעא דמואב
 לקביל בית פעור ולא ידע איש ית-
 קבורתיה עד יומא הדין : ז ומשה בן-
 מאה ועשרין שנין כד-מית לא-קתה עיניה
 ולא-שנא-זיו-יקרא דאפוחי : ח ובכו
 בני ישראל ית-משה במשקלי דמואב
 תלתין יומין ושלימו יומי בפיתא אבל
 דמשה : ט ויהושע בר-נון אתמלי רוח
 חוכמתא ארי-סמך משה ית-ידוהי עלוהי
 וקבילו מגיה בני ישראל ועבדו כמא דפקוד
 יי ית-משה : י ולא-קם נביא עוד בישראל
 כמשה דאתגלי ליה יי אפינ באפינ :
 יא לקל-אמיא ומופתיה די שלחיה יי
 למעבד בארעא דמצרים לפרעה ולכל-
 עבדוהי ולכל-ארעיה : יב ולכל-ידא
 דתוקח וכל-המזג הנדול רבא דעבד משה
 לעיני כל-ישראל :

חוק

חוק

סכום פסוקי דספר דברים חשע מאות וחמשים וחמשה . חנן סימן : ומעיו ועשית על פי הדבר אשר יגידוך :
 ופרשיותיו י"א : אפרו הג כעכותיס סימן : וכדריכ"ו . יפיה אמונה יגיד אדק סימן : ופרקיו ל"ד . אודה
 יי וכל לבב סימן : קנין הפזחות שלשים וארבעה והפזחות בארבע עשרים וארבעה הפל מאה וחמשים ושמונה
 פרשית . וכא כנר ונהילם סימן :

רשי

(ו) ויקבור אוהו : הקכ"ה כסבור דכ"ה ישתעאל לומר הוא קבר את עלמון והוא חתן סוכה רבי ישעאל דורש בן
 בינחנ (במדבר ז) כינס מלאת ימי נורו יכיה אותה ויהי כתיב את עלמון . כינחנ כו (ויקרא כב) והטילו אותם עון אשמה וכי אחרים
 טעין אותם חלף הם עשילים את עננם : מול בית פעור . קבורה ויכן סס מנת ימי כרל זית (אבות פרק ה') לכפר על מעשה
 פעור וזה אחד מן-הדברים שגברו בין השמשות בערב שבת (סוטה יד) : (ז) לא כהתה עינו . חן נשקת : ולא נס לחת . לחלות
 שבו לא שלט בורקתו ולא נהסך תאר פניו : (ט) בני ישראל . הזכרים חכל כהרן ונתן שיהי רודף שלום ונתן שלום בין אים
 לרעה ויכין אשה לבעלה כאשר (במדבר ב) כל-שית ישראל זכרים ונקבות : (י) אשחיד עו ח' פניס אל פניס . סביה לכונסו
 ומדבר חליו ככל עת שרונה כען שחזור (שמות לב) ועתה חעלה חל' (במדבר ט) עמדו ויאמרו מה יעשה לכם : (יב) ולכל
 היג התוקח . שקבל את התורה כלותו כידו : ולכל המזג הנדול . נסיס ונשורות סכח דכר הנדול והמרה : לעיני כר
 ישראל . שטלג לבולסבור הלחות לעיניהם שחזור (שמות לד) והשכים לעיניכם והסכייה דעת הקדוש כחוק הוא לדעתו שחזור
 (דברים י) אשר שבת ישר כחן ששבת (שבת פ"ז) : חסלת וזאת הברכה

נשלם פירוש רש"י על חמשה חומשי תורה : בשם הי העושה נאורה :

יונתן בן עוזיאל

ירושלמי

קב

ברוך שמיא דמארי עלמא דאליף קו ארתמיה
הקני עליף יתו למלכש ערטרליו מן דאלביש אדם
ותנו עליף יתו לקונוט סקנו וכלו מן דעוגי סנה לוח

אדם עליף יתו לקבוקרא סרעיו מן דאחגלי בתעו מימריה על אבריהם בר הנה סרע סעבת מהולתא . אליף
יתו לקנתסא אגליו מן דאחגלי קעקב תוב במתו ספון באמר דמימרת אמיה . אליף יתו לקפנתסא אפסנו
מן דאסת לכו ישראל לחמא מן שמא . אליף יתו לקבר מימיה מן משה דאחגלי עליו במימריה ועמיה
תבובו דמלאבי שיריה . מיכאל ונבריא אצעו דרנשא דתבא מקבא צורבין ופנדליו וברליו סתקניא
בבסרמיה סלת וסוגיו דארנון ואציגליו ונרין מארין ויפאל ואוראל גופייה רבני חקמא ארבעו יתנו
עלה וכוסימריה בקריה ארבעו מליו וקבר יתו בחילתא כלו קביל בית פעור דכל אימת דהוי פעור לסוכה
לישראל חובתהו מדיק בבית קבורתיה דמשה ובתקבוש ולא תכיס בר גש ית קבורתיה עד ומן יקמא ברין :

ירושלמי

ומשה בר מאה ועשרין שנין קומא דאתקניש לא בתנין
עיניו ולא אשמונו זינהו דאפי :

ויבכו בני ישראל את משה במישרא דמואק תלמי זמין
ואשלימו יומי בכחא אכלא דמשה :

ויהושע בן נון תני קלי רות דחוקמא ארוכ סמך משנה
ית ידיו עליו ושקעו ליה בני ישראל בעבדו הוי סה
דפקיד מימרא בן ית משה :

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה די חכים יתיה מימרא
בן סמל כל קביל סמלל :

לקל אפיא וכוסימא וגסיא פרישתא די שכת יתיה
מימרא בן למעבד בארעא דמצרים לפרעה ולכל עכוני
ולכל ארעיה :

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ומשה בר מאה ועשרין שנין קומא דאתקניש לא בתנין
עיניו ולא אשמונו זינהו דאפי :

ויבכו בני ישראל את משה במישרא דמואק תלמי זמין
ואשלימו יומי בכחא אכלא דמשה :

ויהושע בן נון תני קלי רות דחוקמא ארוכ סמך משנה
ית ידיו עליו ושקעו ליה בני ישראל בעבדו הוי סה
דפקיד מימרא בן ית משה :

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה די חכים יתיה מימרא
בן סמל כל קביל סמלל :

לקל אפיא וכוסימא וגסיא פרישתא די שכת יתיה
מימרא בן למעבד בארעא דמצרים לפרעה ולכל עכוני
ולכל ארעיה :

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

ולכל יתא תתקמא ולכל חנוותא ברבויא די עבד משה
תמין כל ישראל : סליק

חמלת ספר הדברים ב"ה נב 52